

Protestantsko-socialistična komedija.

DOKAZI, DA MEJ BOGOSLOVCI NE MORE BITI NIKAKEGA NASPROTSTVA, ČE SE VSAK SVOJIH MEJ DRŽI.

(Nadaljevanje.)

Temeljna zmota, na kateri stoji vsi moderni boj proti sv. pismu, tako od strani modernističnih protestantov, kakor od strani socialistov, in vseh podobnih bogosturmarjev, je ta, ker so prepričani, da sv. cerkev in vernim kristjanom sv. pismo ni le nezmotljivi, božji vir dogmatično moralnih, ampak tudi strogo naravno-znansvenih resnic, v kolikor se z njimi bavi. Ker pa to slednje ne res, ves žolč in črnilo zastoj prelivajo. Da ni res, je kaj lahko dokazati. Evo vam dokazov:

Papež Leo XIII. piše v svoji okrožnici: "Providentissimus Deus." Meji bogoslovcem in naravoslovcem ne more biti nikakega nasprotstva, če se vsak v svojih mejah drži in po opominu sv. Avgustina varuje, da kaj nespoznanega kot spoznano ne trdi. Ako bi pa prišla navskriž, se naj bogoslovec drži pravila istega sv. Avgustina, ki pravi: Kar bi znali oni (naravoslovci) s tem tehtnimi dokazi podpreti, jim dokažimo, da sv. pismo ne more biti nasprotno, ker sveti pisatelji, oz. Duh božji, ki je po njih govoril, niso hoteli ljudi tega (notranjega) ustroja vidnih stvari učiti, ki bi nikomur k zveličanju ne koristil, temveč so jih, mesto da bi prodrli v bistvo, popisali, ter v nekem prenešenem pomenu o njih razpravljali, kakor je bilo v tistih časih sploh navada o takih stvarih govoriti in je deloma še danes, v vsakdanjem življenju, tudi mej najbolj izobraženimi. Kakor se pri vsakdanjih pomenkih tisto, kar in kakor v oči pada izrazi, tako se je božji pisatelj, kakor pravi Angelijski doktor, tistega držal, kar se s čuti zazna, kakor je isto sam Bog, ko je ljudem govoril, njih umevanju primerno izrazil. Naj nam te smernice katoliški razlagavci sv. pisma natančneje pojasnijo.

Dr. Emilijan Schoepfer piše: Sv. pismo in veda motrita eno in isto stvar s popolnoma drugačnega stališča. Naravoslovje skuša razširiti prirodno znanje v okvirju svojega raziskovanja. Zato se peča samo z vzroki, ki se v ustvarjeni materiji že nahajajo, torej z drugimi vzroki (causae secundae). Njih delovanje in učinke tega delovanja razlaga. Sv. pismo pa ima povsod pred očmi zveličanje duš. Radi tega stavi Boga kot pravi vzrok in početnika sveta in vsega vsemirja povsod na prvo mesto, delovanje prirodnih sil pa skoraj popolnoma preide. Ako pa govori o dejstvih in zakonih narave, stori to le v toliko, kolikor se stinja s ciljem, ki ga hoče doseči. Zategadelj pojmuje sv. pismo vesoljstvo geocentrično, zemlja mu je središče vsemirja, ker je prebivališče človeškega rodu in pozorišče dela odrešenja.

Dr. Norbert Peters pravi: Sv. pismo ne govori o naravoslovnih stvareh popolnoma določnih izrazih eksaktne vede, ki se danes rabijo na visokiholah in v znanstvenih razpravah, ampak

popolnoma priprosto in poljudno, prav tako, kakor je bilo takrat mej ljudstvom v navadi, svoje besede naslanja na čutno zaznavanje, kakor se še vedno govori v vsakdanjem življenju. Nikakor tedaj ne smemo v taki rabi ljudske govornice iskati globokega nauka o bistvu stvari in prirodnih pojavov, ampak je treba njih opisovanje v istem smislu umevati, kakor so je ljudje tedanjega časa umevali.

Dr. Leopold Fonk dokazuje: Pisatelji sv. pisma so bili torej celotno prisiljeni, da so se posluževali naravoslovnih nazorov svojega časa in poljudnih izrazov svojih sodobnikov, ako so hoteli doseči svoj višji, verski cilj. Saj vemo, da pripovedovanje po videzu ne more zapeljati onega, ki je bere ali posluša v zmoto in prevaro. Vsakdo lahko z lastnimi očmi opazuje in nadzoruje čutne pojave, ter si po svojem naravoslovnem znanju ustvari pravo in pravilno sliko o vsebini poročila. Vsled tega ne moremo govoriti o kaki zmoti ali prevari.

K temu pripominja Dr. B. Schaefer: Nasprotno bi pa znanstvena govorica zelo ovirala umevanje sv. pisma. Kaj bi n. pr. rekli zagovorniki Ptolomejeve teorije, po kateri je zemlja središče svetovja, ako bi bilo sv. pismo nastopilo s Kopernikovo teorijo, da je solnce središče vsemirja. Vse bi le debelo gledalo in zmajevalo z glavami, ter radi tega niti zveličavnim resnicam ne bi verjelo, vsled česar bi sv. pismo zgorelo svoj namen. Zato je modro in prav, da se sv. pismo ne poslužuje strogo znanstvenih izrazov, temveč sloni njegovo pripovedovanje na videzu. Naj ti tako govorico, ki jo razumejo vsi ljudje, izobraženi in neizobraženi, zavrzemo? Nikakor ne. Vsak zvezdoslovec še danes pravi, da solnce vzhaja in zahaja, četudi ve, da to ni res. Naravoslovci govorijo od gori in doli, čeravno tega v svetovnem prostoru ni. Nihče se ne spodika, ako kedo reče: Ko se zdani, zvezde ugasnejo. Kemija nas uči, da se nobena snov ne uniči, a kljub temu trdimo, da je ogenj to ali ono popolnoma pokončal. Tako vidimo, da se še današnji vsi ljudje brez izjeme v mnogih slučajih neznanstveno in netočno izražajo. Zakaj bi se tedaj edino sv. pismo ne smelo posluževati splošnega človeškega naziranja, ko mora vendar po svojem namenu biti knjiga za cel svet, za vse narode, za vsa stoletja, za velike in majhne, za izobražene in neizobražene. Ker je njegov namen, kakor nobene druge knjige, svetoven, mora pisati tako, kakor ves svet stvari opazuje in jih bo vedno opazoval, tudi odkar je veda dokazala, da tako opisovanje ne odgovarja objektivnim dejstvom. Ne moremo in ne smemo tajiti, da obstoji in bo obstal poleg znanstvenega jezika tudi jezik ljudskega naziranja in da ta ni nevaren, ampak je z ozirom na vid resničen. Visoko se ceni vse, kar je splošno last človeštva, zakaj naj bi

AMERIŠKE VESTI.

— Washington. — Kongresnik John P. Hill iz države Maryland je te dni ogorčeno napadel kongresnika Upshaw-a, da on ni opravičen do svojega mandata v zbornici. Hill pravi, da bo predložil temeljite dokaze, kako je Upshaw dosegel svoj mandat, in da je to v nasprotju z 14. amendmentom naše konstitucije.

— Washington. — Za znižanje davkov je toliko predlog, da bo trajal v kongresu in senatu dolg boj predno bodo vse stranke prišle do končnega enotnega kompromisa. Mellon je predložil svoje načrte za znižanje davkov, toda tudi veliko drugih je predložilo svoje predloge, ki se pa vse med seboj razlikujejo. Zato bo vzelo precej časa, da bo to vprašanje rešeno.

— Chicago. — Silna zima je pritisnila zadnje soboto. Toplotmer je kazal do 20 stopinj pod ničlo. Pred par dnevi pa je bilo skoro popolnoma spomladansko vreme. Po mestu je v več krajih zamrznil plin in voda. V marsikateri hiši so imeli velike sitnosti, da so zopet dobili plin in vodo.

— Berkeley, Cal. — Zrakoplovec Dewey Ward je bil te dni obsojen na sto dolarjev denarne globe in v trideset dnevno ječo, ker je letal s svojim zrakoplovom preizkušal nad množico, ki je gledala na tujakšnem igrališču nogometno igro zadnji mesec.

— Dixon, Ill. — Najhujše je zima pritisnila v državi Illinois v tem mestu. Živo srebro je padlo celih 24 stopinj pod ničlo. Kaj takega ne pomni že celih osem let.

— Paducah, Ky. — Črnci, ki so dospeli v severne kraje za delom tekmo poletja se selijo vsled hude zime nazaj na jug. Več kot 1700 črncev je vsled tega potovalo skozi to mesto proti jugu.

— Detroit, Mich. — Henry Ford je odločil v svojem proračunu, da bo potrošil v tem letu za razširjenje svojega businessa 150 milijonov dolarjev.

— Portland, Ore. — Zaslišba tožbe, ki so jo vložile na zveznem sodišču sestre Najsvetejšega Imena proti zloglasni obvezni šolski postavi, bo dne 15. januarja. Proti obvezni šolski postavi, ki prepoveduje farne šole so do danes nastopile že vse tuđi popolnoma nepristranske organizacije.

— Iowa City, Ia. — Tukaj je preminul te dni brigadni general G. W. Ball, ki se je pred par dnevi težko ponesrečil pri avtomobilski nesreči. General Ball je bil v svetovni vojni na Francoskem kot polkovnik v 34. diviziji.

KAPITALIZEM SE RUŠI PRAVI LLOYD GEORGE.

MacDonald ima priliko do vlade. — Konservativci izgrajili.

London. — Lloyd George napoveduje, da se bo na Angleškem izvršil velik preobrat, ko enkrat nastopi novi parlament. Da je konservativna stranka doigrala ni več domišljaja, ampak gotova stvar. Nikdar ni imela delavska stranka boljše prilicnosti kot sedaj.

Tako napoveduje razumni George, ki pozna angleške politične razmere bolje kot vsak državnik.

Ob tem prerokovanju, ki ga širi Lloyd George pavloda neki med angleškimi kapitalisti velika panika. Zakaj nadut kapitalistični reaktorji groze, da bodo celo svoj kapital premestili, če pride do tega.

Tako ve bliža Anglija novi dobi in z njo novi krizi. Prevrat ne bo iztekel tako gladko kot se pričakuje, zakaj reaktorji bodo napeli vse sile in če denar še kaj podkupi, bo gotovo podkupil korumpirane liberalce, ki so se navadno že itak vedno udinjali kapitalizmu.

MEHIKANSKI UPORNIKI PORAŽENI.

Vladne čete zmagale v lokalnem spopadu.

Brownsville, Tex. — Uporniški vodja Figueroa je bil v soboto poražen v spopadu z vladnim generalom Caraveo. Vladni vojaki so zajeli tri železniške lokomotive, več železniških vozov in večje število upornikov. S tem pravi poročilo je imenovan uporni general docela paraliziran.

Iz Mexico City se poroča, da je mehiški predsednik Obregon obdolžil Adolfa Huerta, da je umoril guvernerja Puerto v državi Yukatan.

SLOVENSKI KATOLIŠKI SHOD V CHICAGO.

Med čikaškimi Slovenci vlada veliko zanimanje za shod.

Chicago. — Kakor znano, je sporočil glavni predsednik K. S. K. J. Mr. Anton Grdina, da se bo priredil v Chicago veliki slovenski katoliški shod v naši naselbini, dne 20. januarja.

Ker je ta shod velike važnosti, zato je poseben odbor imenovan od vseh društev že pridno na delu in hiti z vsemi pripravi, da se ta shod izvede kar najsijajnejše v naši naselbini.

V kratkem bo odbor sestavil poseben program, ki bo objavljen pravočasno.

Za sedaj rečemo samo toliko, da od tega shoda se pričakuje prepored katoliškega življenja splošno, zlasti pa na društvenem polju naših katoliških društev.

Več o tem še spregovorimo.

— San Antonio, Tex. — Poljske brigade je bil včeraj najden ustreljen v svoji sobi. Mrtvega je našel njegov sluga. Kako se je umor izvršil ni nikomur znano.

— New York. — Tihotapstvo z raznimi likerji in žganjem se še vedno nadaljuje v velikih merah. V tem letu bodo povečali morske straže, ki bodo pazili zlasti na parnike in razne jahte.

Iz neodrešene domovine.

TRŽAŠKI POSLANEC POBALINSKO NASTOPA NA FAŠISTOVSKEM ZBOROVANJU. — SLOVENSKI JEZIK SE VEDNO BOLJ ZATIRA. — KULTURNI BOJ NA GORIŠKEM.

Giunta.

Na rimskem fašistovskem protestnem zborovanju proti opozicijskim strankam se je glavni tajnik fašizma tržaški poslanec Giunta, ustil čisto po pobalinsko. V svojem govoru je bahavo priznal, da je bil on tisti, ki je vodil prvi veliki naskok na slovenski Narodni dom v Trstu. Potem se je znebil še večjega pobalinstva. Rekel je, da fašizem sedaj že leto in dan ni "govoril", toda pripravljen je vedno in odločen, da iznova "izpogovori", kakor hitro bi bilo to potrebno. S tem pa, je rekel Giunta, noče groziti, kajti grozi le v parlamentu s cigaretno dozo v roki, da odstrani "tiste štiri vi-gliacche" — podležje, strahopetce. S tem je mislil štiri slovenske poslance v italijanski zbornici. Da se glavni tajnik fašizma ki ima na vesti najtežje zločine, ki so kdaj omadeževali Evropo, skuša dvigniti v oči svojih drugih s tem, da se izdaja za kolovodjo v enem izmed teh gorastnih, barbarskih zločinov, ki je bil zvezan tudi s človeškimi žrtvami, se ne bomo čudili. Za te zločine bo Italija itak dajala odgovor pred zgodovino. Toda da se sme v Italiji političen funkcionar javno tako pobalinsko obnašati, da imenuje parlamentarne zastopnike narodne manjšine samo zato, ker pripadajo tej manjšini, podležje in strahopetec ter govori o njih na način, kakor bi v nobeni kulturni državi ne govoril o pooblaščenih kateregakoli divjega plemena — temu so ipak čudimo. In ta Italija govori o nekem kulturnem poslanstvu na Balkanu?

Iz Idrije.

Šolske sestre so zadnji dan novembra zapustile Idrijo. O-

sem let so oskrbovale otroški vrtec in gospodinjstvo šolo za malo plačo. Sedanja vlada jim ni naklonila državljanstva in sredi učnega leta so morale zapustiti naše mesto. Slišali smo, da imajo v Jugoslaviji že svoja mesta, kjer bodo delovale v prid mladine.

Ko so ljudje gledali z zaboji naloženi voz, so vprašali, kedo se seli. Ko so zvedeli, da zapuščajo šolske sestre Idrijo, so nekateri jokali, drugi so se čudili. Jokali so prvi, ker so se zavedali, kaj z njimi zgubimo. Kako radi so naši malčki hodili v otroški vrtec, kjer so dobili tako ljubeznive učiteljice: saj jih je skoraj 100 posečalo zavod. In naša dekleta! Koliko so se naučila teoretično, kako so bile praktično vpeljane v gospodinjstvo! Priča pač to, da se jih je vsako leto oglašalo več kakor so jih mogli sprejeti.

—

Kulturni boj na Goriškem.
Na svoji zadnji seji je tukajšnji fašij sklenil resolucijo proti goriškemu knez nadškofu. Sklenili so, da ne bodo odnehali, dokler ne spravijo knez nadškofa z goriške stolice, ki da jo onečašča. Čudno, sv. oče v Rimu smatra knez nadškofa za dobrega nadpastirja, furlanjskega in slovensko ljudstvo ga spoštuje in ljubi, fašistovski direktorji pa je nasprotnega mnenja. Na seji so se sklicevali na ljudstvo, ki da je v večini proti nadškofu! Katerega ljudstvo pa? Mari tvori "ljudstvo" goriška loža framasonov s svojimi 157 člani? Dajte, priredite ljudsko glasovanje: pri Slovincih, ki tvorijo večino v škofiji, bo 100 odstot. glasovala za nadškofa, v Furlaniji pa 99 odstotkov. Kje je torej tisto ljudstvo, ki je proti nadškofu? O! (Dalje na 4. strani.)

Denarne pošiljatve

V JUGOSLAVIJO, ITALIJO, AVSTRIJO ITD.

Naša banka ima svoje lastne zveze s pošto in zanesljivimi bankami v starem kraju in naše pošiljatve so dostavljene točno in brez vsakega odbitka. Prejemnik dobi denar na svoj dom ali na svojo domačo pošto. Naše cene so vedno med najnižjimi.

Naše cene za pošiljke v dinarjih in lirah so bile včeraj sledeče:

SKUPNO S POŠTNINO:

500 — Din.	\$ 6.35	100 — Lir.	\$ 5.10
1000 — Din.	\$ 12.35	200 — Lir.	\$ 9.85
2500 — Din.	\$ 30.75	500 — Lir.	\$ 23.75
5000 — Din.	\$ 61.00	1000 — Lir.	\$ 46.25
10,000 — Din.	\$ 121.00		

Pri pošiljках nad Din. 10,000 in nad 2000 lir se po možnosti dovoljuje še poseben popust.

Ker se cena denarja čestokrat menja, dostikrat docela nepričakovano, je absolutno nemogoče določiti cene vnaprej. Zato se pošiljatve nakažejo po cenah onega dne, ko mi sprejmemo denar.

Pri brzojavnih pošiljках pridejo k navedenim cenam še stroški za brzojav.

Dolarje pošiljamo mi tudi v Jugoslavijo in sicer po pošti kakor tudi brzojavno.

Za potovanje v stari kraj, kakor tudi od tam sem, Vam vse potrebno oskrbi najbolje naša banka.

Vse pošiljatve naslovite na:

**SLOVENSKO BANKO
Zakrajšek & Česark**

70 — 9th Avenue,

New York, City.

NAROČNINA:	Za Zedinjene države za celo leto	\$4.00
	Za Zedinjene države za pol leta	\$2.00
	Za Chicago, Kanado in Evropo za celo leto	\$4.75
	Za Chicago, Kanado in Evropo za pol leta	\$2.50
SUBSCRIPTION:	For United States per year	\$4.00
	For United States per half year	\$2.00
	For Chicago, Canada and Europe per year	\$4.75
	For Chicago, Canada and Europe per half year	\$2.50

Dopisi važnega pomena, ki se jih hoče imeti priobčene v gotovi številki, morajo biti doposlani na uredništvo pravočasno in morejo biti prejeti vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list. Na dopise brez podpisa se ne ozira.

Kadar se preselite sporočite nam takoj vaš NOVI naslov in poleg tega tudi vaš STARI naslov. S tem prihranite nam mnogo dela.

Entered as second class matter October 11th 1919, at Post Office at Chicago, Ill., under the act of March 3rd 1879.

Za popoln ženski kotichek v našem listu.

Ali je kje kdo, ki ne hrepeni po družabnem življenju? Jako malokdo je tak čudak, ki se mu družba studi. Človek je rojen za družbo in brez družbe živeti ne more. Kakor mož hrepeni po družbi, tako tudi žena hoče in želi družbe. Saj je žena prav tako za družbo ustvarjena, kakor mož. Kakor se možu dopade družstveno življenje, tako se tudi ženam dopade življenje v društvih, kjer se žena z drugimi vred počuti kot sestro.

Jaz pravim bolje kakor kdo drugi ima žena pravico do družabnega, zlasti pa še društvenega življenja; saj ravno žena — mati zalaga družbo in ji vzgaja nove ude za bodočnost. Mati, ki zna vzgajati svojo družino zna vzgajati in voditi tudi društva.

Amerikansko ženstvo je v družabnem oziru že temeljito organizirano. Tisti pomislili, da žena ni za urade, najmanj za tiste, ki so jih dosedaj izključno vodili moški polagoma izginjajo in pri pametnih ljudeh so že popolnoma izginili. To potrjujejo suha dejstva, ki nam kažejo ženo po Ameriki kot sodnico, županjo, kongresnico, itd. Ženo najdemo že marsikje v teh uradih, da ne govorimo o raznih industrijskih uradih, ki jih že večinoma žene vodijo. In povsod se izkažejo žene prav tako praktične, in v nekaterih slučajih še celo bolj kot moški.

Slovensko ženstvo v Ameriki, vsaj tisti del, ki ga je dala Ameriki naša starokrajaska mati Slovenija, je po enih krajih nekako prepuščen samemu sebi. Razun v podpornih društvih, nimajo iskati družabnega zavetja nikjer. In vendar tudi naše žene si želijo družabnega življenja. To opazimo posebno tam, kjer imajo slovenske župnije. Kakor hitro se zbero pod zastavo Krščanskih mater in žena, kako pridno delajo v teh krožkih. Kakor marljive čebelice nanašajo skupaj za svojo cerkev in skrb, da je vse v najlepšem redu. Ali ne dajejo ravno ta društva najlepšo čast našim slovenskim ženam materam? Može so navdušeni hitro — pa se tudi hitro naveličajo. Naše žene pa nikoli! To je pribito.

Odkar smo ponovno dali prostora našim ženam v našem listu je zavladalo veliko zanimanje za ženski kotichek. Zato ne kaže drugega, kakor naše ženstvo pri tem zanimanju obdržati, pa ne samo pri tem, temveč ga še povečati. V listu pa jim dati toliko prostora, kolikor ga potrebujejo za svoje razprave.

Zato smo sklenili, da če je naših žena in gospodinj volja, da jim damo v sobotni številki celo tretjo stran na razpolago. Stran naj bi se začela vedno s kratkim uvodnim člankom. Nato naj bi sledili dopisi. Za dopise Gospodinjski kotichek, ako mogoče tudi vedno kaj za naše šivilje in druge raznoterosti, ki spadajo v ženski delokrog. Kaj pravite slovenske gospodinje in žene nato?!

Seveda, s to ponudbo dajemo mi tudi svoje pogoje. In sicer take le: Eno petino strani na dotični strani v sobotni številki bi mi hoteli ohraniti za oglase, katere naj bi nabrale žene po svojih naselbinah. Zakaj, z urejevanjem ženskega koticheka po načinu, kakor smo obrazilili bo povzročalo listu precej dela in stroškov. Da se to pokrije, naj bi žene dobile par malih oglasov, ki bi zavzeli ne več, kakor eno petino tretje strani. Ti oglasi bi se objavljali samo po enkrat na teden samo v ženskem glasniku. Tako bi se dobil denar, s katerim bi se pokrili ti stroški, ki bi jih povzročalo urejevanje in oskrbovanje ženskega koticheka.

Da prihajamo s tem predlogom je to. Naš list je odvisen popolnoma sam na sebo. Za našim listom ni kakih bogatih jednot, ki bi ga podpirale. Zato, kar se hoče imeti moramo sami narediti, če hočemo imeti.

Ti predlogi so jako lahko izvedljivi. Tiste žene, ki

so pripravljene v to pomagati, da se doseže res popoln ženski glasnik v našem listu, ki bo prinašal ne samo dopise pač pa vse, ki je za naše ženstvo potrebno naj blagovolijo pisati na uredništvo tega lista, in poslalo se jim bo vse potrebne podatke in navodila, da se, ako jih je volja čimprej uresniči ta načrt. Slovenske gospodinje in žene, zdaj imate pa ve besedo!

IZ SLOVENSKIH NASELBIN.

Chicago, Ill.

Prosveta od zadnje srede z dne 2. januarja je prinesla dolgo, jako nerodno zašepčeno klobaso izpod peresa F. S. Taucarja. Kot razvidno iz njegovih izgovorov, ki tečejo po ovinkih in se previdno ogibljejo direktne resnice, kakor tudi pravega odgovora na razna vprašanja, ki jih je dobil v dopisih, priobčeni iz Rock Springs in Superior, Wyo.

Vsa javnost ve, kaj je Tavčar pisal v Prosveti. Direktno in indirektno je namigaval, kakor, da bi Rockspringski župnik naredil nekaj pod roko s Koširjevo zapuščino. Ljudje, ki poznajo tamošnjega župnika so bili domalega vsi zelo ogorčeni na tak nečuvni napad. Zakaj, nezmiselnost je misliti, da bi tamkajšnji rojaki trpeli med seboj g. župnika že toliko časa, ako bi bil res tak, kakoršnega slika Tavčar s svojim dopisom. Toda to ni moja zadeva. To je zadeva rockspringskih rojakov samih, ki so mi zadevo raztolmčili in tudi prosili, da naj povem javnosti resnico takšno kakršna je. To sem tudi storil. Če se pri tem Tavčar čuti užaljenega in sedaj jadikuje po Prosveti, je to znamenje, da je stvar kolikor toliko resnična, kakor so mi jo rockspringski rojaki pojasnili, ter da sem z mojima dopisoma temeljito stopil na pekoče Tavčarjevo kurje oko, sicer bi ne cvilil — kakor cvili.

Sicer se pa ta storija v Rock Springs in Superior vse drugače sliši po rojakih, kakor jo vi pripovedujete. Sliši se pripovedovati tako, kakor sem jo jaz opisal. Umetno se je Tavčar ognil tudi one zadeve, kako je zapustil Rock Springs. Povestni ca tamkajšnih rojakov pripoveduje, da je šla za njim tudi žena njegovega prijatelja. Nato Tavčar ne reče take ne take. Če ste tak poštenjak zakaj ne odgovorite!

Moj namen ni bil koga blati, pač pa povedati resnico, da se ne bo mesto nje povečevalo lazi. Vsi, kolikor se vas zbira na Lawndale okoli rdečih listov niste za drugega, kakor da slovenske trpine duhovnike sramotite, jih opravljate po nedolžnem in jim hočete škoditi na časti. Zlasti hočejo imeti veliko besedo taki kot ste vi. Boga in vero ste zavrgli pa čez duhovnike znate zabavljati in pri tem mislite, da ste bogve kaj! V resnici ste pa velika "O." prav tako, kakoršno je vas naslikal vaš vredni bratec Zvonko v isti številki Prosvete na tretji strani. Vzemite v roke ogledalo in ogledajte se če niste res!

Da si z vami preveč rok ne umažem končam. Kadar pa bo vas zopet prišla volja za kihanje, tedaj sporočite, da vam zopet napravim par popernatih "purfelcev" za vašo bolezen, katere izvor ne tiči drugje, kakor v vaši veliki domišljavosti.

Leo Mladich.

Burgettstown, Pa.

Pošljite mi kaj stenskih kole-darjev, da jih razdam tukajšnjim naročnikom. Tukaj je jako brez-veren svet, ker med nekaterimi rojaki kraljuje tista lažnjiva brezverska Prosveta. Ta list take reči piše, da se poštemu človeku kar oddale studi. Nikakor ni tak človek pravi katolik, ki tak list naroča in plačuje. Midva z mojim možem smo tudi pri tej Jednoti. Prišla sva pod njo z dr. sv. Barbare, ki se je z njo združila. Vsaki teden

pošiljajo glasilo tednik pa se mi že tako studi, da ako ne prenehajo napadati sv. vere, cerkva in naših dušnih pastirjev, kar pravi katoličan vsak spoštuje, bova oba od Jednote odstopila. Jaz odločno protestiram proti njim. Kajti stvari, ki jih oni napadajo so nam svete in tudi do zadnje kaplje krvi smo pripravljene preliti zato, kar oni sramo-pošiljajo glasilo tednik pa se mi tito. Sramota za njih. Tukaj jim ne vrjemo dosti, marsikaterega sem slišala, da je Prosveta lažnjiva.

S pozdravom.

J. P.

Calumet, Mich.

Cenjeni mi g. urednik: — Najprvo se vam lepo zahvaljujem za datilo, ki sem ga prejela za mojo agitacijo za vaš lepi list.

Tu gori smo imeli jako lepo vreme te božične praznike. Nič snega, da je vsak lahko šel h sv. mašam. Cerkev sv. Jožefa je, bila polno natlačena ljudi od blizu in daleč.

Takoj po praznikih pa se je vreme obrnilo in začel je padati sneg in sedaj ga bo dovolj do spomladi, če ga tudi nič več ne dobimo. Če ga kaj pri vas potrebujete v Chicagi ga še vam pošljemo.

Kakor nesreče nikdar ne pričajo drugod, tako tudi pri nas ne. Na dan sv. Štefana je šel vaš zvesti naročnik in tu dobro poznani rojak Mr. John Franković na delo nič hudega sluteč. Pri delu, pa je priletel timber in ga je udaril s tako močjo, da mu je eno nogo strlo drugo pa tudi hudo ranilo. Odpeljan je bil takoj v C. & H. bolnišnico, kjer je prejel prvo zdravniško pomoč. Ponesečenemu rojaku želimo, da bi kmalu okreval in se vrnil nazaj v krog svoje ljubljene družine.

Delavske razmere se niso zadnje čase veliko spremenile. Zopet kaj več prihodnosti. Predno končam, želim vsem čitateljem srečno in veselo novo leto listu pa veliko napredka v novem letu!

Mary Klobuchar, zastopnica.

Chicago, Ill.

Stari slovenski pregovor pravi: "Če prosinca ni snega — ga mali traven da." Da bi se pa to ne zgodilo, ga je nam začel sipati prošinec z nebeških višav takoj prve dni nastoplega prosinca. Čez letošnjo zimo v resnici ni imel doslej nihče zabavljati, razun tistih lovec, ki lovijo zajce po onem receptu, kakor ga je nam navedla Lasalska dopisnica v zadnji številki. Če bo pa odslej, katerega za usesa cukala, naj pa malo potrpi, saj spomlad se bliža.

Mr. Nick Šimec st. živeč na Leavit ulici je zadnji petek preminul po dolgi mučni bolezni. V Chicagi zapušča dva sinova Mr. Nick Šimeca, ki stanuje na 2056 — W. 22nd Str. in Mr. John Šimeca ravnotam. Poleg teh ima tudi eno sestro Mrs. Anna Zupančič tudi v Chicagi. — Zadnji spomlad mu je umrla soproga in odtodaj je bil sam, večinoma bolan. Pogreb se je vršil danes iz slovenske cerkve sv. Štefana. Vsem sorodnikom izražamo globoko sožalje, pokojniku pa sveti večna luč in naj počiva v miru!

Mr. Anton Bogolin st. ki je bil pred dobrim tednom odveden popolnoma nezavesten v bolnišnico je okreval in se nahaja že doma. V kratkem bo popolnoma ozdravel.

Mr. Andrew Glavach je od-

šel te dni v Joliet na sejo gl. odbora Družbe sv. Družine, pri kateri je gl. nadzornik.

Mnogo brezposelnih se zopet vidi v mestu Chicago. Nekateri izdelovalnice so po praznikih odslovile mnogo delavcev, kar ni nič kaj dobro obetajoče ga.

MR. MARTIN CVENK UMRL.

Komaj smo zapisali danes teden, da je stanje Mr. Martina Cvenka že boljše, kar se mu stanje nenadno poslabša in danes ga ni več med živimi. Zadnji soboto je preminul previden s sv. zakramenti za umirajoče nekako proti peti uri popoldne.

Z Mr. Martinom Cvenkom je župnija sv. Štefana veliko zgubila. Zgubila je izbornega organizista in vernega vzornega moža. V cerkvi, odkar ga je bila položila kruta bolezen v bolniško posteljo je nekaj manjkalo. Tiste-ga, ki je tako lepo popeval pri službah božjih ni bilo več. Njegov lepi čisti tenorski glas je utihnil — ni ga bilo. A vendar tega nismo pričakovali, da ga ne bomo več čuli. Mislili smo, da bo okreval in se povrnil. Toda Bog je odločil drugače, poklical ga je k sebi in rešil zemeljskega trpljenja.

Blagega moža bodo chikaški rojaki pogrešali povsod. Poleg njegove ljubljene soproge žalujejo vsi, ki so ga poznali. S solznimi očmi zro na njega na mrtvaški oder pevci in pevke, odkimavajoč, kakor, da to ni mogoče, da jih bo sedaj zapustil njih voditelj. Žalostno gledajo na njegovo društveni sobratje in sestre, katerim je tako rad pomagal, prirejati dramatične igre in druge zabave. Za njim žaluje vse, ki ga je poznalo.

Toda ni ga več med živimi — božja volja je naredila drug načrt. . . . Dokončal je na zemlji svoje delo, katero je bilo posvečeno dobri stvari.

Tudi list Edinost ga pogreša kot marljivega in vestnega delavca. Odkar je prišel v Chicago je bil zaposlen pri nas v tiskarni, zadnje čase kot pomožni upravnik, katero delo je vestno opravljal. Vedno je bil mož na svojem mestu, na katerega se je lahko zaneslo v vseh slučajih. Toda tega blagega moža, na katerega smo vsi, župnija, društva itd. veliko računali ni več — odšel je k Bogu po svoje plačilo.

Jutri v torek ob 10. uri bo pokopan iz slovenske cerkve sv. Štefana, kamor ga bo zastopstvo raznih društev spremlilo in od tam na pokopališče, kjer bo položen k večnemu počitku.

Ob teh žalostnih trenutkih, ko nam kapajo solze vsem za blagim možem, izražamo njegovi ljubljeno žalujoči soprogi naše globoko in iskreno sožalje!

Pokojnemu Mr. Martin Cvenku pa bodi Bog obilni plačnik, spočij se v Bogu, in naj ti bo lahka ameriška zemlja!

Des Moines, Ia. — Velika goljufija je bila odkrita te dni, ki so jo mislili izvesti neki nepoznani ljudje iz Minnesote. Neka glavna banka v tem mestu je prejela za \$10,000 narejenih draft na New York. Neki nepoznani Mr. Stone je poslal ček, ter z njim otvoril čekovni račun. Toda banka je predno ko je izplačala kak nakazek na dotično vlogo se informirala z new-yorsko banko, na katero je bil draft nakazan in dobila je brzjavni odgovor, da je ček ponarejen. Vlagatelj je mislil, da bo hitro dvignil denar predno bo ček dospel v New York in tako potegnil banko.

New London, Wis. — Pozar, ki je zbruhnil predvčerajšnjim v tem mestu je uničil osem trgovin. Škoda se ceni do \$250,000.00. V hudi zimi niso mogli niti ognjegasci vspešno nastopiti.

Da ni svet popolnoma zadremal v bajnem objemu božičnega veselja, je te dni poskrbela Jugoslavija. Ker je Cankov v Sofiji nekoliko predokritosrčno govoril, so vsled tega srbski militaristi začeli handžake brusiti. Odkar je Francija Jugoslaviji nanovo nakazala posojilo, imajo v Beogradu pare na meterske cente. Zato bodo en čas v Jugoslaviji pogosto mobilizacije. Sleherni Bolgar pa bo moral biti jako previden, in še kihiniti ne bo smel obrnjen proti Beogradu.

Nekateri delavci imajo tako naravo, da niso zdravi, če jih kdo vedno ne vleče za nos. Med te spadajo tudi tisti slovenski delavci, ki se puste farbat od takih delavskih misijonarjev, ki zbirajo milijonske fonde v dobrih časih in v slabih ko se delavci nahajajo na stavkah istim figo kažejo.

Naši ta rdeči na Lawndale imajo sicer čudovito trdo kožo in kosmato vest, vendar pa niso tako neobčutljivi, da bi se ne zgani, kadar se naslovi na nje beseda, ki jih zadene v živo. Nobe-na stvar ne spravi teh potvarjalcev tako hitro z ravnotežja, kakor če se jih razgali in pokaže narodu v primitivnosti njih hinstva. Zadnji žarki našega lista, s katerimi je temeljito pšvetil v njih zalo go, so jih tako zbegali, da še sedaj niso v pravem normalnem stanju. Zvijajo se na vso moč in iščejo izhoda, ker narod jih je začel spoznavati in jim obračati hrbet. Zato vse bevskanje in neumno podtikanje, da kdo napada jed-noto je brez uspeha, ker sleherni Slovenec ve, da. Zavrtnik, Molek in podkupljeni Zvonko ne predstavljajo jednote, vsaj gotovo tedaj ne, kadar se naša vera napada in naše duhovnike sramoti v Prosveti. — Da pokaže-mo nekoliko razlike med temi faktorji in jednoto je dobro, če vzamemo za vzgled velik avto-bus, ki bi bil naložen poln nedolžnih otrok. Odkraja bi bil njegov šofir angelj. Nato bi postal na enkrat šofir avtoja Bel-cebuba iz pekla in bi tiral avto-bus proti gotovi nesreči. Koga bi ti dragi čitatelj obsojal? Bi li nedolžne otroke, ali šofirja Bel-cebuba, ki bi namenoma tiral autobus v nesrečo? Gotovo je da šofirja. Tako je tudi v tem slučaju. Mi vidimo, ki smo poleg njih, njim pod roke, vi člani, ki ste razsfreni po Ameriki niti ne veste kaj so ti ljudje, kaj so njih tendence — težnje. Če bi jih vi poznali kot jih mi, bi jih že davno več na Lawndale ne bilo.

Zato se jako motijo gospodje koritarji, ako mislijo, da bodo tudi to pot članstvu peska v oči natrosili. Jednota ni kriva, če je na radikalnem tiru, krivi ste vi, ki jo po tej radikalni poti tirate. Zato naše ožigovanje velja Vam in nikomur drugem. Zavrtnik, Molek in še barberton-ski petelin zraven se naj pa le-po potrošajo z mislijo, da so pošteno zaslužili batine, ki smo jih jim bili prisiljeni naštetati prav po srbskem načinu. Kar ste zaslužili ste dobili! Če hočete še več, pa še dobite! Povemo vam odkrito, da prav pri taki volji smo!

Voščila Zeksarjevih urad-nikov, ki so si jih izročali eden drugemu, so vsebovale Peterku najljubše stvari. Eden mu je voščil veliko zdrave pameti in več galonc munšajna. In kaj je človek bolj vesel, kakor voščil, ki mu voščijo tistih stvari, kate-rih nima!

Prerokovanja, ki se morda znajo uresničiti v kratkem: — Nova revolucija v Nemčiji. — Francija okupira več nemškega teritorija. — Grčija dobila novega kralja. — Revolucija v Narodni Jednoti je strmoglavila Zavrtnika. — Korumpirani Zvonko pognan iz službe!

V NEDELJO POPOLDNE.

TEDENSKI KOLEDAR.

1. po razg. Gosp. — Jezus 12 let star. Luk. 2.
13. Nedelja — Sv. Družina.
14. Ponedeljek — Hilarij, spoz.
15. Torek — Pavel, pušč.
16. Sreda — Marcell, papež, in muč.
17. Četrtek — Anton, opat in pušč.
18. Petek — Petrov stol v Rimu.
19. Sobota — Marij. muč. Kamen, kralj.

V KATOLIŠKI CERKVI BIVA SAM KRISTUS.

"Glejte, z vami sem vse dni do konca sveta."
(Mat. 28, 20.)

Izmed vseh verstev, bodisi poganskih, bodisi nepoganskih, trdi edino katoliška Cerkev, da jo je ustanovil sam Bog in da je ves njen nauk iz nebes. Ta trditev je sicer kaj priprosta, vendar pri vsem tem presenetljiva.

Priprosta: Vsaka vera naj uči, kaj je Bog in kakšne dolžnosti imamo do Boga. Kdo drug pa naj to točno pove človeku, če ne Bog sam?

Presenetljiva: Ni li to presenetljivo, da nobena vera — in koliko jih je bilo na svetu! — pred njo ni trdila: Bog sam je prišel na svet, da bi me ustanovil. Trdile so vere najverjetnejše stvari, a tega nobena ne.

Muslimi imajo velikega preroka Mohameda, Kitajci modrija — Konfucija, Budisti sanjavega Buda. Grki in Rimljani so častili nešteto bogov. Krščanski krivoverniki in razkolniki so zaverovani v to ali ono človeško osebnost, ki je baje izčistila in izpopolnila Kristusov nauk. Arij, Nestorij, Focij, Luter, Kalvin, Henrik VIII.: to so ustanovitelji odcepljenih in potvorenih krščanskih ver. Sicer tudi oni pridigujejo Kristusa; toda ti odpadniki stoje med Kristusom in ljudmi kakor zagrinjalo pred Najsvetejšim med pridigo, tako da se Kristus niti ne vidi! Katoliška Cerkev pa ne pozna drugega nikogar, samo le Kristusa. Njej je Jezus Kristus včeraj in danes ... in na vekov veke." (Hebr. 13, 8.)

Novoustanovitelj in reformatorjev, ki bi popravljali za Kristusom, Cerkev ne pozna. Ako bi prišel angel iz nebes in bi učil kaj novega, bi ga kratkoma odslovila!

Sicer hočejo vse takimenovane krščanske veroizpovedi biti Kristusove. Nočejo se prepričati s katoliško Cerkvijo, češ: vsi smo Kristusovi, vsi tvorimo skupno krščansko Cerkev; tako lahko svobodno delamo vsak po svoje za razširjenje krščanstva. A prav tu stopi na plan katoliška Cerkev in trdi, da je ona edinozveličavna, edinosrešna, da je ošabna in nestrpna; ni čuda! Živimo v dobi, ki zahteva brezmejno svobodo, svobodo tudi v verskem mišljenju; češ, da je vse, tudi vera, v neprestanem razvoju. Cerkev pa je tu neizprošna. Pri vsaki drugi veri, ki

jo je ustanovil kak človek, bi bila to v resnici neznosna ošabnost. Toda pri katoliški Cerkvi je to samo neizogibna posledica. Kaj hoče biti namreč katoliška Cerkev? — Ustanova družba, sestav, zavod Kristusov: toda vse to še ne označi čezlega bistva katoliške Cerkve. Razum tega, da izvira neposredno in izključno od Kristusa, trdi nekaj presenetljivega: V njej živi še danes Kristus Bog, isti, ki je pred blizu 2000 leti hodil po zemlji: Evangelij opisuje preteklo življenje Kristusa; a Cerkev je živ evangelij, ki opisuje sedanje življenje in delovanje Kristusa. Čula je besede iz Kristusovih ust: "Kdor vas posluša, mene posluša; kdor vas zaničuje, mene zaničuje." Ona se v nekem oziru enači s Kristusom in trdi, da iz nje govori in uči Kristus, da ponavlja Kristus v njenih bojih in križih svoje nedanje muke in boje, ona trdi, da se Kristus v njej na novo poraja, uči in blagoslovlja, ozdravlja in ponavlja čudeže, se daje na novo bičati, obsojati in na križ pribijati, in da se v Cerkvi vedno spet na novo ponavlja Kristusovo vstajenje. Zato govori z božjim naglasom. Druge vere trdijo, da imajo resnico, da kažejo pot, a katoliška Cerkev pravi, da govori iz nje sam Kristus, ki je dejal: Pridite k meni vsi, jaz sem pot, resnica in življenje!

Tu se pokaže takoj bistvena razlika med katoliško Cerkvijo in drugimi verstvi. Skupno delovanje, vzajemno versko delo, kakor si ga domišljujejo versta, je izključeno. Koga pa iščejo krščanske vere? Seveda Kristusa! A Kristus je pri meni, odgovori katoliška Cerkev. Kako naj ga torej iščemo drugod? Očitajo naši Cerkvi ošabnost, ker hodi sama svojo pot in se noče bratiti z nikomer. — Seveda bi to bila ošabnost in nestrpnost! Toda v tem slučaju ni; zakaj v njej je sam Kristus, živ in resnica. Očitati bi torej morali ošabnost Kristusu samemu.

Katoliška Cerkev nastopa kot božja ustanova, govori v božjem imenu, svari, uči, razsoja in obsoja kot božji sodnik.

Rojaki podpirajte tiste trgovce, ki oglašajo v vašem listu!

LISTNICA UPRAVNIŠTVA
Vsem onim, ki so nam vrnili božično številko Edinosti, se tem potom prav iskreno zahvalimo in Bog plačaj! Tudi mi jim bomo o priliki radi volje vrnili uslugo.

J. KOSMACH
1804 W. 22nd St. Chicago, Ill.
Rojakom se pripravljamo na nakupu raznih
BARV. VARNIŠEV. ŽELEZ. IA. KLJUČAVNIC IN STEKLA.
Najboljše delo, najnižje cene.
Prevzame in barvanje hiš zunaj in znotraj. Vokladam stenski naor.

NAZNANILO IN PRIPOROČILO.
Cenjenim naročnikom in vsem prijateljem in dobrotnikom lista Edinosti v Clevelandu in vsej državi Ohio naznanjamo da jih bo te dni obiskal naš potovalni zastopnik Mr. Leo Mladich, ki je pooblaščen pobirati naročnino za list Edinost in Ave Maria. Kakor tudi za knjige, tiskovine in oglašje ter vse, ki je v zvezi z našim podjetjem.

Cenjene rojake in rojakinje prosimo, da mu gredo pri tem težavnem delovanju za katoliški tisk na roke in mu pomagajo istega širiti, da se ga zanese v sleherni slovenski hiši v vsaki naselbini. Potreba za katoliški tisk je velika, kar menda ni treba še posebej poudarjati. Zato vsi na delo in pomagajte zastopniku, da list pridobi kar največ novih naročnikov.

ŽIV POKOPAN. (Konec.)

Take nočne fantazije so pregrozno vplivale na ure bdenja. Živci so mi docela odpovedali, postal sem plen večnega strahu. Nisem se drznil niti peš, niti na konju z doma. Sploh se nisem oddaljil od bivališča, zato, da sem bil vedno v neposredni bližini zancev, ki so poznali moje božjastne napade. Lahko bi se sicer dogodilo, da bi me pokopali, predno bi spoznali resnični položaj. Bal sem se, da bi izredno dolg napad vzbudil dvom o navidezni smrti. Da, zašel sem celo tako daleč, da sem celo o svojih mislih: "V posebno dolgem in trdovratnem napadu bodo uzrli ugodno priliko in me zagrebli." Zaman se me skušali pomiriti s svečanimi obljubami. Zaprisegel sem jih najsveteje, da me v nobenem slučaju ne bodo zagrebli, dokler ne bo razkroj tako napredoval, da me ne bodo mogli delj pustiti nad zemljo. Toda smrtna groza se ni utolžila. Ukretil sem celo vrsto varnostnih odredb. Med drugimi sem dal prizidati rodbinsko grobnico tako, da se je odpirala lahko tudi znotraj. Najrahljši pritisk na dolg vzvod, ki je držal daleč v grobnico, je povzročil, da so se železna vrata odprla na stečaj. Tudi sem oskrbel za dosti zraka in svetlobe. Tik ob rakvi, ki bi naj sprejela moje telo, sem postavil posodo z jedjo in pijačo. Rakev je bila mehka in gorko podložena. Pokrov se je odprl kakor vrata grobnice. Zadostoval je najrahljši gib, da ga je pridvignil. Razven tega je visel s stropa velik zvon z vrvoj, ki je bila napeljana skozi odprtino na rakvi in bi se imela oviti mrtveca na roki. Toda, ah! Kaj zamore vsa previdnost nasproti usodi? Niti najpremišljenije odredbe niso zamogle obvarovati pred nezasišano strahoto nesrečnika, ki je bil vnaprej določen, da ga zagrebejo živega.

Prišel je čas, ko sem se — kot že mnogokrat popolnoma nezavestno prebudil od prvih slabotnih zaznamkov. Počasi po polzevo — se je dani v duši. Leno neugodje; gluha bolečina; nobenih skrbi — nobenega upanja — nobene volje. Potem — po dolgem premoru — šumenje po ušesih. Nato po še daljšem času — bodeč, ščegetajoč občutek po udih. Zatem večno dolgi čas vselega udobja, medtem ko se vzbujajoča zavest bori za misli. Potem nanovo, kratko pogreznje v nič in — hiter odhiti. Slednjič lahko tresenje vek in takoj nato strah kakor električni udar, smrtin in neskončen, ki požene kri iz senc in src. In nato prvi pozitivni poskus misliti. Potem poiskusi, spomniti se. Domislil se toliko nazaj, da si lahko razložim svoje stanje! Čutim da ni maven spanec, iz katerega sem se prebudil. Spominim se, da sem imel božjasten napad. In sedaj preplavi prestrašeno dušo, kakor besneče morje, ena strašna groza — ena grozotna in vladajoča misel.

Več minut potem, ko me je obšla ta predstava, sem obležal nepremično. Pa kaj? Nisem se mogel toliko opogumiti, da bi se zganil. Nisem se drznil premakniti, da bi ne spoznal usode.

ZASTAVE
bandera, regalije in zlato značke za slovenska društva izdeluje najbolje in na ceneje
EMIL BACHMAN
2107 So. Hamlin Avenue.
CHICAGO, ILL.

FRANK SUHADOLNIK
6107 — St. Clair Ave. Cleveland, Ohio.
Je zastopnik listov Edinost in Ave Maria. — V zalogi ima vsakovrstne knjige, ki jih je dobil v naši knjigarni.
Ako še nimate letošnjega Koledarja Ave Maria pojedite h njemu, ki jih ima v zalogi.

Vendar pa mi je nekaj šepetalo v srcu: "Tako je!" Iz obupa — kakršnega ne povzroči noben drug položaj — sem po dolgem obtavljanju odprl težke veke. Bila je tema — povsod tema! Vedel sem, da je napad prešel. Vedel sem, da je bolezenska kriza že daleč. Vedel sem, da sem zadobil polno moč nad vsemi čuti. Vendar je bilo temno, docela temno; bila je globoka tema večne noči.

Skušal sem kričati. Ustnice in osušeni jezik so se krčevito mučili združeni. Ni ga bilo glasu. Votla pljuča so pri vsakem trdopolnem dihu obenem s srcem grozotno zadrgetale, kot bi jih tlačile gore. Ko sem premikal, čeljusti, sem spoznal, da so od brade preko glave ovite z ruto, kot jih navadno ovijajo mrtvecem. Čutil sem, da ležim na trdem. Tudi ob straneh je bilo trdo in golo. Doslej se nisem drznil premakniti se — zdaj pa sem sunkoma dvignil lakti, ki so ležale prekrižane. Udaril sem ob trd les, nad mano, komaj 6 palcev visoko. Ni bilo dvoma. Ležal sem v rakvi.

A zdaj, sredi vse neizrečne stiske, se mi je bližal sladki angel upanjal. Spomnil sem se previdnostnih odredb. Gnil sem se in bolešno poskusil pridvigniti pokrov. Ni se premaknil. Iskal sem vrv na zapestjih. Ni je bilo. Tedaj je angel tolažnik odšel za vedno. Še globlji obup me je navdal. Opazil sem, da ni bilo zaželenih podloge. Zavohal sem značilno trpki vonj vlažne zemlje. Šklep je bil nesporen: nisem se nahajal v grobnici. Napadlo me je v odsotnosti z doma, med tujci. A nisem se mogel domisliti, kdaj in kako. Tujci so me zagrebli, kot psa — v rakev so me vtaknili! Rakev so z žebli zabili in jo spustili v globoko, globoko, brezimno jamo!

Ko se je to strašno prepričanje stvorilo v najskritejšem kotiku duše, sem znova skušal glasno zakričati; zdaj se mi je posrečilo. Dolg, divji in zategel krik, smrtni vrišč, je odmeval skozi kraljestvo podzemne noči. "Halo, halo, kaj je?" je odvrnil hrapav glas. "Kaj, hudiča, se je pripetilo?" se je odzval drugi. "Ven z njim!" je velel tretji. "Kaj naj pomeni, da lajate kot pes na verigi?" je dejal četrty. Nato me je narahlo zagrabila tolpa možakarjev. Niso me ravno prebudili — kajti, bil sem dobroduh zbužen, ko sem kričal — pač pa so mi pripomogli do razuma.

To se je dogodilo v bližini Richmonda (Virginia). S prijateljem sem šel na lov ob reki James. Ponoči nas je presenetil vihar. Kabina male ladjice, ki je bila zasidrana ob obali in naložena s prstjo, nam je nudila edino zavetišče. Pomagali smo si torej, kakor se je dalo in prenočili smo na krovu. Ležal sem v eni obeh koj, ki sta bili na ladji. Skoro nepopisno majhne so koje na ladjah 60 do 70 ton. V moji splohi ni bilo ležišča. Na najširšem prostoru je merila 18 palcev. Od tal do stropa je merila ravnolično. Zejo težko sem se stisnil vanjo. Vseeno sem trdno spal celo vožnjo. Vizija, ki ni bila niti sen niti mora, je izvirala iz čudnih okolščin, običaj-

ODDA SE V NAJEM
stanovanje s šestimi sobami. V hiši so vse udobnosti. Kopalna bana, plin in elektrika.
JOHN POLAJNAR
2325 — So. Hoyne Avenue.

DRUŽINSKA PRATIKA.
za prestopno leto 1924.
cena 15c.
se dobi v zalogi knjigarnice.
"EDINOST".
1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.

JUNAKINJA IZ ŠTAJRA
je dospela z ravno došlo pošiljatelj. Rojaki sežite po tem krasnem romanu. Kaj tako zanimivega še niste čitali. Knjiga vsebuje do 750 strani krasnega berila. Stane samo \$1.50. Pišite po njo dokler ne poide.
Knjigarna Edinost
1849 W. 22nd St. Chicago, Ill.

nih misli in iz težave, s katero sem vedno, po dolgem spanju, zbral svoje misli. Može, ki so me tresli, so bili uslužbenci na krovu ladje in nalagali. Vonj po zemlji je prihajal od naložene prsti. Ruta okoli glave je bila svileni robec, katerega sem si bil ovil, ker nisem imel običajne nočne čepice.

Prestane muke pa so nedvomno popolnoma sličile onim, ki bi jih občutil živ pokopan. Bile so strašne — nepopisno grozotne. — Strašna prigodba pa je imela dobre posledice. Duša mi je zadobila mir in stanovitnost. Potoval sem mnogo. Poprijel sem se telesnega dela. Bival sem mnogo na prostem. Mislim sem na vse drugo, kot na smrt. Odstranil sem medicinske knjige. "Buchana" sem sežgal. "Nočnih misli" nisem več čital; tudi nobenih bombastičnih pokopališčnih pripovedi in strahotnih storij, kakor je ta. V kratkem sem se prenovil in živel moški. Po oni noči, ki je spomina vredna, sem za vedno zgubil misel na smrt in z njo je ubežala božjast, ki jim je bila manj posledica kot vzrok.

So trenutki, ko celo razsodnemu očesu sliči naše žalostno življenje peklu. Človeška domišljija pa ne prebreds brez kazni njegove večne grobnice. Gorje! Grozotne legije grobnih strahov niso le izmišljene; toda — enake demonom, ki so spremljali Afraziaba, ko je plul po reki Oxus — morajo spati, sicer nas pogoltnejo. Moramo jih pustiti v spanju, da ne poginemo.

UTRINKI.
Veliko denarja bi zaslužili tisti tekoni tistega časa, ko pripovedujejo okrog kako slabo srečo imajo.

Tisti, kateri sam ni ničla, navadno trpi radi drugih, ki so ničle.

Nekateri ljudje stiskajo in tresejo prijateljem desnice, kakor bi voda pumpali na dvorišču.

Kadar je treba plačati dohodniskne davke, takrat vsak silno malo zasluži.

Gradovi pozidani v oblakih imajo eno dobro lastnost in to je, da od njih ni nikoli treba plačati davkov.

Žalosten človek je čestokrat v žalost svojemu bližnjemu.

SLOVEČI UMETNIŠKI FOTOGRAFIST
Nemecsek
1439 W. 18th Street
IZDELUJE NAJBOLJŠE SLIKE!
SVOJ POKLIC VRŠI ŽE 30-LETNO IZKUŠNJO!

Vso zimsko opravo

POVRŠNE SUKNJE!
ZIMSKA OBLEKA!
ZIMSKO SPODNJO OBLEKO!

Dobite v naši trgovini najtrpežnejšo, narejeno iz najboljšega blaga po najnovejši modi. Naše cene so najzmernejše!

Črevlje za vas in vaše otroke kupite pri nas, ako hočete imeti dobro trpežno obuvalo.

Praznične srajce in za na delo, moške klobuke, najboljše vrste vsakovrstno spodnjo obleko dobite pri nas. Za vaše dečke imamo jako trpežne obleke, črevlje, kape, srajce in sploh vse kar rabijo.

Mi Vam obljubljamo, da v naši trgovini, dobite vedno najboljšo vrednost za "VAŠ DENAR!"

J. J. DVORAK & CO.
1853—1855 BLUE ISLAND AVENUE
CHICAGO, ILL.

Pozor! Pozor!

Samo edina **ALPEN-TINKTURA** na svetu je za moške in ženske lase, od katere takoj prenehajo lasje odpadati in potem lepo in krasno rastejo. Velika steklenica stane \$3. —, srednja steklenica \$2. —, s poštino. Za vse drugo pišite po cenik, ga pošljem zastoj.

Jakob Wahčič
1434 E. 92. Str.
CLEVELAND, OHIO.

NEKAJ ZA NAŠE ODRE

Prejeli smo iz starega kraja knjigo Kupleti in pesmi. Omenjeno knjigo je uredil nadučitelj Fran Silvester. Izdala in založila Narodna tiskarna v Gorici. Knjiga je jako zanimive vsebine, razdeljena je v štiri dele, prvi del obsega komično-satirične speve. Krojač in čevljar, komičen dvospev. Liberal. Župan. Mizar. Narobe svet. Piskrovez. Dimnikar. Smolar. Knajpov kuplet. Kavariča. Vipavska noletnica. Drugi del, dve smešni igri, Botra nerga, burka v enem dejanju. Natakav veseloigra v enem dejanju. Tretji del. Domoljubne pesmi in druge, priporočljive za razne deklamacije. Četrty del. Napevi h kupletom. To so uglasbeni vsi zgoraj omenjeni komično satirični spevi, od naših najboljših skladateljev, Ant. Foerster, Ferjancič, Pogačnik, Premrl in A. Dekleva.

Priporočamo knjigo vsem dramatičnim slovenskim odrom. Prepričani smo, da bo omenjena knjiga režiserjem dostikrat pomagala iz zadrege pri sestavi programov. Cena 75c. Dobi se v knjigarni Edinost
1849 — West 22nd Street.
CHICAGO, ILL.

MATAJEV MATIJA

VESELA NOVELA.

Spisal

RADO MURNIK.

"Nič za to," ga je tolažil učeni berač, skrbno shranil dragocene Črne bukve in si zopet zapalil ugasli tobak. "Pa samo zažvižgaj na prste in ukaži!"

Pridi sem, peklenski duh
pa prinesi zlatih muh!

Tudi na te besede mora priti povabljeni hudič, mu ne pomaga nič."

"Juhui!" je ukal Mataj. "To pa že opravim, že! Pijva, Andražek!"

"Na tvoje zdravje in tvojo srečo, Matija!" mu je napil berač, nastavljal steklenico kakor trobento na usta in jo ponudil potem tudi Mataju.

"Andraž, koliko pa naj zahtevam od hudobca? Culo cekinov ne bi bilo preveč, he he, kaj meniš?"

"Hudič ti mora dati, kolikor zahtevaš od njega, saj ne gre iz njegovega žepa! Hudič ve za vse zakopane zaklade! Lahko njemu vzame tam, koder se mu pač ljubi. Kar koš vzemi s sabo! Boš že nosil, saj si močan!"

"Saj res, koš vzamem s sabo. Pa je iz leševih viter; ali bo držal?"

"Z rjuho ga ogrni znotraj, da ne iztreseš lepih cekinov po gozdu!"

Juhui! Ali bom vesel, ko dobim toliko denarja. Kar precej si dam zidati novo hišo, še večjo, kakršna je mlinarjeva. Na strehi bo lepa, rdeča opeka, nobenih desak, nobene slame! Pa velik hlev bom imel, poln plemenite govedine. In sveta si nakupim tod naokoli, kolikor mi ga bodo hoteli sosedje prodati, buzarona, kaj?"

Andraž mu je molče prikimal in vlekkel gost dim iz živčeka. "Konja si kupim dva, belca, pa že taka, veš, da ju bo ves selje gledati! Nobene kaplje dežja ne ostane na njiju v najhujši plohi, tako lepo bosta okrogla. Moj novi koleselj se bo svetil kakor samo sonce! Vsako nedeljo in vsak praznik se popeljeva z Anko v Zaplano k maši. Ali bodo ljudje prodajali zija, he he! posebno Jera Kisovajka pa Mica Kobacajka!"

"Od strupene nevoščljivosti popokata obe, boš videl, Matija!"

"Najbolj bosta zavidali srečni Anki," se je muzal Mataj. "Hlapev bom imel pa kar troje in dekel tudi. Zakaj midva z Anko ne bova utegnila dosti delati; vozila se bova po Gorenjskem in jedla in pila ves dan. Ne bova se imela slabo, ne! In vsak dan bom sit pogač in ocvrtih piščancev, kakor takrat po birmi, he he! Pa novo marelo si moram kupiti, tako, da bo za oba in še za par otrok. Stara ne drži več dobro dežja, je še od očeta."

"Prav imaš, dežnika ne smeš pozabiti! Kaj pa, kadar bo tvoje ženitovanje, Matija?"

"E, takrat pa podarim Telebanovcem največjeva vola, da ga zakoljejo in razčetrtajo in speko ali skuhamo vsak po svoje. Bodo vsaj enkrat siti mesa! Še sod vina jim kupim, tistega kislega v Zaplani. In klobaso tobaka denem vanje, da bo močnejše in da jih bo vsaj dva dni bolela glava; sicer bi me še opravliali, da ni bila moja pijača za nič!"

"Le čakaj, Matijček, da zinem tudi jaz katero," mu je segel v besedo Andraž. "Boš videl, še za župana te izvolijo Zaplanci, ne bo dolgo! In gospod ti bodo rekli, gospod, in se ti odkrivali že oddaleč in te pozdravljali ponižno: Dober dan, gospod župan Mataj!"

"Gospod župan Mataj! Kako lepo se to sliši, he he! Midva pa ostaneva stara prijatelja, Andražek, in tikala se bova kakor dozdaj!"

"Lepo bo od tebe, če se res ne prevzameš, Mataj!"

"Veš, kar strah me obhaja, če pomislim, kako bom bogat in mogočen. Treba se bo privaditi visokim mislim."

"Ali se bodo pulili za tvojo družino! Ti se pa le modro ogibaj žejnih in lačnih tovarišev, ki te zdaj niti ne pogledajo! In na posodo te bodo hodili prosit kar v procesijah; dosti dobrega utegneš storiti marsikateremu revežu."

"Kadar bom ravno dobre volje," je dodal Mataj in naglo popravi besedo: "Pa saj se mi ne bo ljubilo, da bi se držal kisle, ko bom imel zmerom vsega dovolj in še več!"

Na večernem nebu so se topili zardeli oblaki. Telebanovci so se vračali s polja domov. Pastir je gnal vaško čedo s paše, zvižgal in pokal z bičem; krave so mukale, njih zvonci so pozvanzjali ob potoku. Belolasi paglavci so se valjali okoli bajt.

se kriče trgali in lasali ali pa metali kamenje za kokošmi. Na vaški lipi so čivkali in čiripetali vrabci na vse pretege, da bi prekricali kosa, ki je pel v goščavi. Iz dimnikov se je dimil sivkast dim v ohlajeni vzduh.

Mataj je šel z Andražem v vežo, da bi skuhal krompirja za večerjo.

Berač je sedel na tnilo in izpregovoril po daljšem molku: "Ej, marsikomu bo bridko žal, da ti ni nič v žlahti."

"Saj tako ne bi dal nikomur nič," mu je odvrnil Mataj. "Žlahta je slabša kakor stara plahta. Tebi pa že nekaj odrinem, Andraž, tebi. Malho cekinov, kaj?"

"Prav lepo se ti priporočam zanje! Če jih res dobim, te bom hvalil noč in dan."

"Res. In žganja dobiš pri meni vselej, kadarkoli prideš kaj v vas. Zakaj pa še sam ne greš v ris, Andraž?"

"Ali ti nisem povedal, kako sem zavozil? Zameril sem se hudiču za vse žive dni, ker sem rekel: Amen! Ti pa še lahko ukaš! Vidiš, pa si bil tako prismojen, da si se skril pod posteljo! Jaz naj bi si mislil, da te ni doma, in bi odšel, ti pa bi zamudil kresno noč! Iz strahu si se skril meni, misliš da ne vem?"

"Ti pa tudi vse ugañeš, no," je odgovoril Mataj v zadregi. "Pa sem bil res neumen."

Spomnil se je Dimke, ji postregel s klajo, jo pomolzel in napojil. Po večerji je sedel z beračem zopet na klopi.

Stemnilo se je popolnoma. Bledožlta luna, napol skrita za podolgastim oblakom, je čarobno obsevala njegove robove in del neba okoli sebe. Na sosednem holmu so kurili Telebanovci kres. V trepetavem svitu velikega ognja so se premikale bajno ožarjene postavice. Včasih je gost zakril zubelj, kmalu pa je živi plamen zopet visoko švignil kvišku; razsvetljeni kolobar se je širil, kresale so se iskre in letele na vse strani. Telebanovci so ukali in vriskali in skakali preko ognja. Daleč v temnem gorovju sta gorela dva druga kresa kakor sveči. Mataj in Hudopisk sta dolgo gledala, kako kresujejo Telebanovci.

"Matija — zdaj boš moral pa iti," je spomnil Andraž zehajočega prijatelja.

Mataj je samo vzdihnil in vstal. Šla sta v bajto.

"Nocoj stoji luna opolnoči tako, da jo raz križpot nad Gollo jamo vidiš ravno nad Kačjo skalo," je pripomnil berač. "Le pazi, da boš takrat gotovo v risu!"

Mataj je ukresal ogenj in prižgal lojenko. Obledel je kamizolo, snel podobico svojega preljubega patrona in materin molek z utipanimi debelimi jagodami in velikim križem raz steno in spravil oboje v žep. Vzel je mačko kost in leskovke, si oprtal koš in se poslovil od Andraža, ki mu je želel obilo sreče.

Počasi se je gugal po griču doli, prebredel potok in zavil v goro. Zdalj glasneje, zdaj tišje je žuborela voda v temni strugi. Nočni metulji so se vozili na izprehod, kresnice pa so jim prijazno svetile po grmovju in visoki travi. V dolini spodaj je petpedikala prepelica.

"Hudič ima rogove in kremplje, jaz pa molek in patrona," je modroval Mataj sam pri sebi. Utopljen v svoje misli, se ni oziral in ni opazil, da mu sledi navihani Andraž z vilami.

Pot je vodila Mataja na osojno stran gorovja. Skrit vir je curljal med skalovjem. Iz prepada, iz globokih rup je donšala vlažna sapica vonjavo po gorah, trohljem lesu in gozdni smoli.

KAKŠNA PRAVILA IMA VAŠE DRUŠTVO?

Takšne kaj ne, kakršne ste na letni seji sprejeli!

KAM JIH BOSTE DALI PA TISKATI?

Ste že tudi to odločili?

AKO ŠE NISTE, tedaj pišite nam po ceno.

NAŠA TISKARNA

izdeluje tiskarska dela lično in točno. Že na stotine slovenskih in hrvatskih društev smo zadovoljili in zakaj ne bi še Vas?

Vsem cenjenim društvom se priporočamo, za vsakovrstne tiskovine, kot pisemski papir in kuverte z naslovi v vseh velikostih in različnih barvah.

Prav tako se priporočamo tudi posameznikom, trgovcem in obrtnikom, da se spomnijo nas, kadar potrebujejo kako tiskarsko delo.

Zmerno ceno, lično in točno narejeno delo jamčimo vsakomur!

TRGOVCI IN OBRITNIKI

ALI ŽE VESTE?

da ni businessa, če se ne oglašate. Kako naj ljudje pridejo k vam, če ne vedo za Vas? Poslužite se v tem oziru lista

EDINOST

ki zahaja v vse slovenske naselbine v Ameriki. Vsak katoliški Slovenec ga čita in je nanj naročen.

Oglašanje v našem listu je uspešno. Poskusite in prepričajte se!

Enako se priporočamo tudi cenjenim društvom, da se ob priliki prireditve spomnijo na naš list in objavijo v njem svoj oglas, ki jim bo mnogo koristil.

Vsa naročila pošiljajte na:

TISKOVNO DRUŽBO EDINOST

1849 W. 22nd St.

Chicago, Ill.

IZ NEODRESENE DOMO VINE.

(Nadaljevanje s 1. strani.)

preganjanju, ki so ga napovedali nasprotniki, pa bodo verniki le še bolj vzljubili svojega nadpastirja!

Pouk slovenščine na ljudskih šolah.

Glasom Gentilejeve šolske reforme se mora v poitalijančenih ljudskih šolah vršiti pouk "drugega jezika" v dodatnih urah. Koliko bodi teh ur, pa določi naučni minister s posebno odredbo. Ta odredba še ni izšla, pač pa so okrajni šolski sveti na Primorskem določili, da se poučuje slovenščina tri dodatne ure na teden. Italijanščini je odmerjenih 5-6 rednih ur, materinščini pa tri izredne ure na teden. To je res slavno za italijansko kulturo.

LASJE IN LASULJE.

"Dolgi lasje, kratka pamet" — pravijo po krivici o ženskah. Zakaj bili so časi, ko so tudi najbolj pametni nosili kite in zelo dolge, navadno celo ne svoje lase. Moda zahteva dandanes, da se može česajo brez preče gladko nazaj in da imajo zadaj kratke lase. Včasih je moda zahtevala ostro prečo, ki se je vlekla od čela preko vse glave nazaj do vratu. Včasih so morali biti vsi moški do gola ostriženi, a nositi lasulje s kito, na kateri je bingljala pentlja, a od dobe Ludovika XIV. so bile modne ogromne allongue lasulje, ki so izpreminjale človeško glavo v

STANOVANJE IN HRANA

se dobi za \$8.00 na teden. Brez hrane \$3.00 Na razpolago imamo 60 sob z električno razsvetljavo. Zraven je poulična kara ki so je dobi vsak čas. Vprašajte pri:

PETER GADEIKO,
1606 So. Halsted street.

NAŠI ZASTOPNIKI(ICE)

Naš glavni in potovalni zastopnik za vse naše liste "Edinost", "Ave Maria" in "Glasnik Presv. Srca Jezusovega" je Mr. Leo Mladich iz Chicago, Ill. On je pooblaščen pobirati naročnino za naše liste, oglaševati v vsa druga razna naročila, ki so v zvezi z našimi listi. Je pooblaščen tudi pooblaščenosti po naselbinah nove zastopnike in zastopnice.

LOKALNI ZASTOPNIKI (ICE).

OHIO.

Barberton, Ohio. — Mr. Frank Zupancič, Mr. Joseph Lekšan.
Bridgeport, O. — Mr. Ludovik Hoge
Newburg, O. — Rev. J. J. Oman, Mr. Jakob Resnik.
Cleveland, O. — Mr. Frank Subadnik, Mr. Anton Strniša, Mrs. J. Serceji, Mrs. Ivanka Gaspari.
Bedford, O. — Mr. Frank Stavec.
Collinwood, O. — Mr. John Mesec.
Nottingham, O. — Miss Mary Mezek.
Lorain, O. — Miss Frances Bombač.

PENNSYLVANIA.

Ambridge, Pa. — Mrs. Jennie Svegel
Beadling, Pa. — Mr. Joseph Lesjak
Bridgeville, Pa. — Miss Elizabeth Pogačnik.
Burdine, Pa. — Mr. John Krek.
Burgessstown, Pa. — Mrs. J. Pintar
Canonsburg, Pa. — Mr. Michael Tomšič, Mr. John Pelhan, Mrs. Mary Bevc, Miss F. Mohorič.
Forest City, Pa. — Anna Grčman, Miss Mary Svete.
Imperial, Pa. — Mr. Paul Jamnik.
Johnstown, Pa. — Mr. Andrew Tomec.

MINNESOTA.

Gilbert, Minn. — Mrs. A. Preglet, Mr. Frank Ulčar.
Aurora, Minn. — Mrs. E. Smojich.
Biwabik, Minn. — Mr. Frank Globakar.
Chisholm, Minn. — Mrs. Barbara Globočnik, Rev. J. E. Schifferer, Mr. John Strle.
Ely, Minn. — Mr. Jos. Peshel, Mr. J. Otrin, Mrs. V. Marn.
Eveleth, Minn. — Frances Kvaternik, Johana Kastelic in Antonia Nemgar.
Greeney, Minn. — Mrs. U. Babich.
New Duluth, Minn. — Mr. M. Špehar, Rev. A. Pirnat.
Rice, Minn. — Rev. John Trobec.
Virginia, Minn. — Mrs. Sterbenc.

levjo glavo. Moški so namreč nosili lasulje, ki so jim segale do srede prsi in hrbita in so bile sestavljene iz neštevilno kodrov. Poleti so se moški potili v takih lasuljah kakor v parni kopeli a so si domišljali, da so impozantni in krasni. Take lasulje so bile ali iz človeških las, ali iz volne, sukanca, prediva, iz konjske žime ali iz kozje dlake. Najlepša in največja je stala do tisoč dolarjev, in nosili so jih vladarji, uradniki, umetniki in vsakdo, ki je hotel biti spoštovan gospod. Ko so te ogromne lasulje izgini- le ter so jih nosili le še lakaji in dvorski kočijaži, so se vrnile kratke lasulje s kito in so se držale še med vojno z Napoleonom. (Potem so izginile in poslednjo nosijo le resnični plešči male lasulje, ki so docela slične pravim kratkim lasem. Imenujejo se "taupet" ter spreminjajo z leti barvo; tako nosi mlajši moški še temno, nato že melirano (sem-tertja osivelo), končno sivo ali celo belo lasuljo. Nosijo jih iz potrebe, da se v pleše ne prehlade. Umetniška griva, ki je bila dolgo modna in lepa, ako so bili lasje gosti in negovani, se je ohranila do nedavna v umetniških krogih. Vsak glasbeni, igral- ski ali slikarski vajenec je dokazoval s svojo grivo, da ljubi Muze in da služi Apolonu. Pesniki najslabših verzov so nosili najdaljše lase. Virtuozni in kapel- niki so koketirali z dolgimi grivami. A tudi ta moda je izginila, ker svet ne sodi več genijalnosti po laseh, ter so redki eksemplar- ji z dolgimi grivami dandanes le še komični originali. Romantika je umrla in zavladala je treznost, ki se opazja že tudi v gladkih nazaj počesanih, a prav prozaično z milom temeljito umitih laseh in čistih glavah.

Ako tvoj sosed še nima v hiši Edinosti, dolžnost tvoja kot katoličana je, da ga nagovoriš, da se na ta katoliški list naroči čimprej!

Tower in Soudan, Minn. — Mrs. F. Loushin.

McKinley, Minn. — Mrs. A. Hegler.

Mountain Iron, Minn. — Mrs. Lucija Kralj.

Hibbing, Minn. in okolico — Mrs. Mlakar, Rev. B. Badura.

ILLINOIS.

Aurora, Ill. — Mrs. M. Vesel.

Chicago, Ill. — Mr. Leo Mladich.

Mr. Fr. Koren, Mr. Andrew Glavach.

Joliet, Ill. — Mr. Marko Bluth, Mr. Jos. F. Muhich, Mr. Paul J. Laurich.

La Salle, Ill. — Mr. Frank Mišjak.

North Chicago in Waukegan, Ill. — Mr. Joseph Drashler, Mr. J. Kosir.

Peoria, Ill. — Mr. Zabukovec.

Springfield, Ill. — Mrs. C. Andrews, Mr. Frank Supanc.

Bradley, Ill. — Mr. M. Smoley.

Milwaukee, Wis. — Mr. Steve Hohnik, Miss Mary Mohorko, Mr. J. Jenko.

Sheboygan, Wis. — Mr. M. Progar, Mr. John Udovich.

Willard, Wis. — Mr. Frank Perovšek.

Brooklyn, N. Y. — Mr. Jos. Skrabec, Mr. Joe Češarek.

Gowanda, N. Y. — Valentin Dolinar.

Newark, N. J. — Mrs. Johana Mezek.

New York City. — Rev. P. Beningen Snoj, O. F. M.

Denver, Colo. — Geo. Pavlakovich.

Leadville, Colo. — Mrs. Bradach.

Pueblo, Colo. — Rev. P. Cyril, O. S. B., Mrs. J. Meglen.

Indianapolis, Ind. — Mr. Louis Komlanc.

Thomas, West Va. — Mr. John Lahajnar, Mrs. M. Bulich.

Calumet, Mich. — Mr. J. Musich, Mrs. Mary Klobucher.

Iron Mountain, Mich. — Mr. A. Berce.

Detroit, Mich. — Mrs. A. Banks.

Ruthbury, Mich. in okolico. — Mr. R. Snider.

Bridgeport, Conn. — Rev. M. J. Golob.

Frontenac, Kans. — Mr. Martin Chancel.

Kansas City, Kans. — Mr. Peter Majerle.

Dodson, Md. — Mr. Jernej Intihar.

East Helena, Mont. — Mrs. Frances Ambro.

St. Louis, Mo. — Mr. John Miblich.

So. Omaha, Neb. — Mrs. M. Petrasich.

Valley, Wash. — Mrs. Mary Swan.

Rock Springs, Wyo. — Miss Appleton.

Ionina Mrak.

Slovenska Laundrija v Chicago.

Slovenskim družinam v naselbini naznanjam, da obratujem lastno pralnico, kjer peremo vsakovrstno perilo. — Delo dobro in za vsakogar zadovoljivo. — Kadarkoli imate kako perilo za pranje pokličite nas po telefonu, da pridemo po perilo na Vaš dom. Perilo Vam pripeljemo, ko ga operemo zopet nazaj na Vaš dom.

Kadarkoli imate kako perilo nepozabite na lastno slovensko pralnico!

Park View Wet Wash Laundry Co.

ŠTEFAN HORVATH, lastnik.

1501 — So. California Ave.

Tel.: Rockwell 1230.